

[A. Johansen.]

Dag en lille sarkastisk Bemærkning, som jeg haaber, det maa være mig tilladt at gentage her. Jeg sagde: Jeg har læst om, at man i gamle Dage ved Hekseprocesser kastede Folk i Vandet. Hvis de var skyldige, flød de ovenpaa, og saa blev de brændt, men hvis de var uskyldige, sank de til Bunds og druknede; gennem deres Drukning ansaas deres Uskyldighed da som bevist. Det foreslaaede Mittel: en Standsning af Understøttelsen, blev ikke anvendt, og jeg vil stadig væk leve ud fra den Forudsætning, at ad den Vej kommer man ingen Vegne.

Jeg indrømmer, at der blandt de arbejdsløse som i Menneskeheden i Almindelighed er enkelte, som ikke har Modstandskraft nok til at kæmpe imod, til at holde sig oppe, men dem kan man ogsaa finde i andre Samfundslag, dem kan man finde ude omkring i Landbruget i disse Tider, dem kan man finde blandt Handelsmænd, overalt kan man finde Mennesker, som ikke er i Stand til at kæmpe mod Ulykken. Men jeg vil fastholde, at det store Gros af arbejdsløse, fraset ganske enkelte Undtagelser, er Folk, der alle gerne vil bestille noget, naar blot de kan faa Anledning dertil. Mennesket lever ikke alene i en Alder af 25—45 Aar. De ærede Medlemmer af dette høje Ting har en Gennemsnitsalder af omkring de 60 Aar, og de betragter sig sikkert alle sammen som virksomme og duelige Mennesker. Det samme gælder for Arbejderne ude paa Arbejdspladserne, men der er saa sjældent Bud efter de ældre af dem. Jeg vil ikke være med til at fastslaa, at en Mand, fordi han bliver 60 Aar, ikke mere har Ret til at kalde sig arbejdsøgende.

Der blev nævnt noget om Murerarbejds-mændene og et Par andre Fag inden for Byggefagene, som paa Trods af det ekstraordinært stærke Byggeri ikke har noget af bestille. Ja, men de Folk, der staaar paa Nybygningerne, er de unge, raske Folk, de bedste Folk; man bruger ikke gamle Folk til at bære Sten op til 4de Sal, der findes ogsaa inden for det Fag Folk, som maa nøjes med at bære Spanden for Murersvenden, naar han skal i Byen, bære hans Værktøj op for ham — ogsaa dem findes der nogle af. Det er jo endnu ikke blevet saaledes, at Grundejerne er strømmet til for at foretage Husreparationer i saa forfærdelig stort et Omfang. Altsaa, den lille Gruppe af Mennesker, som har maattet leve af det, man inden for det Fag kalder for Spjældarbejde, kan godt blive udsat for at komme til at gaa ledige endnu. Jeg mener derfor ikke, man kan sige til Mennesker, der har

Viljen til at arbejde: I har ingen Ret til at kalde Jer arbejdsøgende, for ude paa den store Arbejdsplads arbejder saa mange Mennesker; der maa være Brug for nogle flere endnu. Nej, det gaar der som alle andre Steder: hvis der til en Nybygning er Brug for flere Folk, henter man unge Jord- og Betonarbejdere eller unge Arbejdsmænd, og de tager saa fat paa Arbejdet. De enkelte Undtagelser modbeviser ikke, at det er nødvendigt at gøre noget for de arbejdsløse.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) talte om de Folk, der ramtes af Undtagelsesbestemmelserne. Hvad angaar Arbejdsløshedslovens § 15; Stk. 4, hvori det hedder, at man som Betingelse for at faa Understøttelse skal have haft 10 Maaneders Arbejde i 2 Aar; vil jeg gerne i Parentes gentage, hvad jeg har sagt adskillige andre Steder, at jeg ikke anerkender denne Bestemmelses Berettigelse. Jeg har aldrig gjort det, og jeg har dog nogle Betingelser for at kunne tale med om disse Spørgsmaal i Kraft af den Virksomhed, jeg har haft inden for Arbejdsløsheds-kasserne. Jeg har aldrig anerkendt Berettigelsen af denne Bestemmelse. Den er kommet ind ved en eller anden Forhandling om en Arbejdsløshedslov, og det har saa ikke senere været muligt at fjerne den. Den staaar som det officielle Udtryk for den Opfattelse, at naar en Mand har været arbejdsløs saa og saa længe, skal han ikke længere understøttes ved Stats-hjælp. Denne Bestemmelse er efter min Mening urimelig og uretfærdig. Jeg tør maaske give et lille Eksempel derpaa. Sidste Nytaar, da vi opgjorde Tallet paa de Medlemmer inden for Metalarbejdernes Arbejdsløsheds-kasse, som ikke havde haft 10 Maaneders Arbejde i 2 Aar, udgjorde det 56 pCt. af samtlige Medlemmer; men er der nogen i denne Sal, der vil paastaa, at mere end Halvparten af et saa stort Fags Medlemmer ikke længere er egnede til at kaldes understøttelsesberettigede? For de andres Vedkommende regner man med 26 Uger i 3 paa hinanden følgende Aar.

Jeg skal for mit Vedkommende gerne vedkende mig, at under normale Forhold, naar vi ikke har en Aar efter Aar løbende Krise, kan det betragtes som en forsikringsmæssig og passende Afslutning paa Understøttelsesforholdet; men naar man Aar efter Aar bliver ved at have den Arbejdsløsheds-mængde, som Tilfældet er nu, er det ikke længere en passende Grænse, saa maa man beskæftige sig med Understøttelsesforholdet for disse Mennesker, og deres Tal vil stadig vokse i den Tid, der kommer; det er Løn-arbejdernes Lod som for øvrigt ogsaa